

Penge til alle!

CO II: Forholdene i SKAT fyldte en del på CO II's repræsentantskabsmøde den 8. november 2006. Blot ikke hos finansminister Thor Pedersen, der ikke havde et ord omkring den del af staten, der får alle de penge i kassen, som han er så stolt af at bruge.

Han kom. Han så. Og selvom han måske ikke helt sejrede, var han både hurtig replikken og selvsikker i fremtoningen, som var han klar til både at købe verden og føre de politiske vande sammen, så han kunne gå på dem.

Med en knap døgngammel politisk aftale om finansloven for 2007 i ryggen, var det en sprudlende finansminister Thor Pedersen, der gæstede CO II's repræsentantskabsmøde som den øverste arbejdsgiver i staten.

Blandt budskaberne var da også, at den nye finanslov kommer til at betyde flere penge til alle områder i staten - og rundt omkring skulle man ikke være bange for, at pengene ikke dukkede op. De skulle nok blive sat ind på kontoen - og ellers måtte man bare sige til!

Han glemte blot at tilføje, at når det gælder SKAT, så ryger de mange penge ganske vist ind på kontoen - men ryger lige så hurtigt ud igen, når de skal sendes videre, så finansministeren kan fordele dem til alle andre områder. Med et resultat, at der i hvert fald ikke bliver flere penge tilbage til SKAT i de kommende år.

Tsunami i SKAT

Forholdene i SKAT fik til gengæld en del ord med i CO II-formandens mundtlige beretning:

“Den 1. november 2005 oplevede vi i CO II-familien første bølge af struktur- eller kommunalreformen, hvor det nye SKAT blev en realitet - og hvor mange, mange ansatte i såvel kommunerne som i Told- og Skattestyrelsen “over night” oplevede en forandring i deres hverdag. Forandringer som for nogle efterfølgende har vist sig at være ganske voldsomme.

Skulle jeg blive i elementernes billedsprog, er det måske ikke helt forkert i dag at sige, at nogle af de ansatte i det nærmeste føler sig ramt af en tsunami, som efterfølgende skyllede ind over dem og deres hverdag.

Her tænker - og taler - jeg naturligvis om de ansatte, der i forbindelse med omstruktureringen af SKAT med oprettelse af betalingscenter, call-centre og borgerservice's - “you name it” - er blevet informeret om, at de fra en given dato skal forflyttes til en ny arbejdsplads. Ja ikke bare en ny arbejdsplads men også til en ny og ofte fjern landsdel.

Disse ansatte har naturligvis ganske svært ved at forstå realindholdet af det politiske tilsagn om “at den ansatte følger med jobbet”. Jeg er faktisk af den overbevisning, at beordrede forflytninger over så lange afstande, som vi har oplevet i SKAT, heller ikke vinder forståelse “hos manden på gaden”, hvis han vel at

mærke blev spurgt.

Sådan tror jeg ikke, at "hr. og fru Danmark" opfatter det - at være ansat i staten for at tjene befolkningen.

CO II har derfor, som det formodes at være stort set alle bekendt, bedt en advokat om at gennemgå en række af de sager, hvor ansatte i SKAT er beordret til nye tjenestesteder ofte langt væk fra deres tidligere ansættelsessted, men hvor den ansatte har valgt at sige "Nej Tak" til tilbuddet og derfor afskediges med egenpension, såfremt der er tale om ansættelse af så mange års varighed, at der kan udbetales en aktuel egenpension efter tjenestemandspensionslovens regler herom.

Trist at ledelser på arbejdspladser i staten udvikler en personalepolitik, hvor der tages så lidt hensyn til de ansatte. Sådanne oplevelser tager unægtelig glansen af de flotte skrifter på glittet papir!", sagde Tommy Agerskov Thomsen - og tilføjede, at resultatet af advokatens juridiske vurderinger endnu ikke kendes i CO II.

Lav løn i staten

Som et andet problem i forbindelse med strukturreformen, nævnte Tommy Agerskov Thomsen det lave lønniveau i staten.

"CFU har gjort, hvad vi kunne for at overføre ansatte fra den kommunale og amtslige verden til staten med så få forringelser som muligt. Men når vi kommer frem til løn, så opstår der voldsomme problemer.

Det er derfor trist at konstatere, at de politiske løfter om, at kommunalreformen ikke var - eller er - et spareprojekt, ikke har værdi, når vi kommer til de konkrete forhandlinger med Personalestyrelsen. Så bliver, "det at vi kan være ens", og dermed hensynet til "systemet" langt vigtigere end hensynet til de politiske løfter, der er givet over for de ansatte, der berøres. Politiske tilsagn den enkelte ansatte har fæstnet lid til. Implementeringsforhandlingerne viser helt tydeligt, at staten ikke er

lønførende", bemærkede Tommy Agerskov Thomsen - og tilføjede:

"Motivationsundersøgelsen blandt ansatte i staten viser godt nok, at løn ikke er den stærkeste motivationsfaktor - men det er på tide, at finansministeren som statens øverste arbejdsgiver lukker mere op for pengepungen til sine ansatte."

Slut med skåltaler

Der var løftede politistave til Personalestyrelsen fra den afgangende CO II-formand - bl.a. omkring en gensidig forpligtigelse til at anerkende indgåede aftaler.

"Så dur det ikke, at Personalestyrelsen til f.eks. senioraftalen over for ministerier og styrelser tilkendegiver, at hvis en arbejdsgiver vælger at gøre brug af de aftalte muligheder, så er der måske i stedet for grund til at se på det samlede personaletal.

Altså. At statens overordnede arbejdsgiver på det ene tidspunkt indgår en aftale med nogle konkrete muligheder for at få seniorerne til at blive på arbejdsmarkedet - og så i næste øjeblik tilkendegiver, at hvis de statslige arbejdsgivere bruger aftalen, så har man nok for mange ansatte eller for mange penge i budgetterne. Det er simpelthen utroværdigt!", fastslog Tommy Agerskov Thomsen - som generelt var kritisk over seniorpolitikken i staten.

"Jeg må i dag konstatere, at seniorpolitik mest har værdi ved skåltaler og slet ikke fylder på tilsvarende vis, når jeg ser på, det mange ansatte oplever som deres hverdag i statens tjeneste.

For ganske kort at vende tilbage til SKATs udvælgelse af, hvem der var særligt kvalificeret til at skulle tåle lange forflytninger, så står jeg tilbage med en opfattelse af, at her var der igen mange seniorer, der måtte holde for", sagde Tommy Agerskov Thomsen - og opfordrede finansministeren og Personalestyrelsen til at erkende, at skåltalernes tid er ved at rinde ud, når det gælder seniorpolitik.

“

Trist at ledelser på arbejdspladser i staten udvikler en personalepolitik, hvor der tages så lidt hensyn til de ansatte. Sådanne oplevelser tager unægtelig glansen af de flotte skrifter på glittet papir.

”

Af Ole Pedersen - op@dts.nu
